YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

10 päivänä toukokuuta 2001 *

Asiassa C-444/99,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään M. Wolfcarius ja S. Dragone, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Italian tasavalta, asiamiehenään U. Leanza, avustajanaan avvocato dello Stato O. Fiumara, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta tietynlaisia jäsenvaltioiden välisiä tavaroiden yhdistettyjä kuljetuksia koskevista yhteisistä säännöistä 7 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/106/ETY (EYVL L 368, s. 38) ja erityisesti sen 2 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa yhdistettyjä kuljetuksia koskevan lupa- ja kiintiöjärjestelmän, vaikka se onkin muuttanut erityisluvat yleisluviksi,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón,

julkisasiamies: L. A. Geelhoed,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 22.2.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 22.11.1999 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta tietynlaisia jäsenvaltioiden välisiä tavaroiden yhdistettyjä kuljetuksia koskevista yhteisistä säännöistä 7 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/106/ETY (EYVL L 368, s. 38; jäljempänä direktiivi) ja erityisesti sen 2 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa yhdistettyjä kuljetuksia koskevan lupa- ja kiintiöjärjestelmän, vaikka se onkin muuttanut erityisluvat yleisluviksi.

Direktiivi

2 Direktiivin, jota sovelletaan sen 1 artiklassa määriteltyihin yhdistettyihin kuljetuksiin, tarkoituksena on sen johdanto-osan viidennen perustelukappaleen mukaan edistää yhdistettyjen kuljetusten laajempaa käyttöä poistamalla sellaiset määrälliset rajoitukset ja hallinnolliset pakotteet, joita yhä on maantiekuljetusten alalla.

3 Direktiivin 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Jäsenvaltion on 1 päivään heinäkuuta 1993 mennessä vapautettava 1 artiklassa tarkoitetut yhdistetyt kuljetukset kaikista kiintiö- ja lupajärjestelmistä."

Kansallinen lainsäädäntö

4 Ministerin asetuksella, joka annettiin 27.2.1992 (Gazzetta Ufficiale di Repubblica Italiana, jäljempänä GURI, nro 50, 29.2.1992, s. 17), poistettiin sellaiset rajoitukset, jotka mainittuun päivämäärään asti koskivat erityislupia, joita tarvittiin tavaroiden kuljettamiseksi kolmannen osapuolen lukuun; kyseiset luvat muutettiin tällöin yleisluviksi, joihin ei liittynyt pakotteita eikä rajoituksia.

5 Ministerin asetuksella, joka annettiin 27.6.1992 (GURI nro 163, 13.7.1992, s. 12), vahvistetaan mainittujen yleislupien myöntämisedellytykset. Asetuksen 1 §:ssä säädetään, että kolmannen osapuolen lukuun tapahtuvien tavaroiden kuljetukseen myönnettävien lupien määrä vahvistetaan vuosittain kuitenkin siten, ettei määrä voi ylittää enempää kuin kolminkertaisesti edeltävänä vuotena palautettujen lupien määrää. Saman asetuksen 4 §:n toisessa momentissa säädetään, että kunkin ryhmän sisällä lupahakemukset luokitellaan sellaisessa etusijajärjestyksessä, joka määritellään niiden lupien määrän perusteella, joita yrityksille on jo myönnetty.

6 Laki-asetuksessa nro 85, joka annettiin 14.3.1998 (GURI nro 83, 9.4.1998, s. 42) maantiekuljetusten uudelleenjärjestämisestä ja yhdistettyjen kuljetusten kehittämisestä 23.12.1997 annetussa laissa nro 454/97 (GURI nro 303, 31.12.1997, s. 4) olevan valtuutuksen perusteella, säädetään, että 1.1.2001 alkaen kaikilla yrityksillä, jotka on kirjattu maantiekuljetuksia hoitavien yritysten rekisteriin, on

lupa suorittaa maantiekuljetuksia kolmannen osapuolen lukuun. Samassa asetuksessa säädetään siirtymäkauden ajaksi kuljetuskapasiteetin lisäämisestä siten, että se voi olla kaksinkertainen siihen määrään nähden, johon aiemmin oli myönnetty lupa.

Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely

7 Koska komissio katsoi, ettei direktiiviä ollut saatettu kokonaisuudessaan osaksi Italian lainsäädäntöä säädetyssä määräajassa, se aloitti jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn. Komissio lähetti ensin Italian tasavallalle virallisen huomautuksen, jossa se kehotti tätä esittämään huomautuksensa, minkä jälkeen se lähetti 24.7.1998 kyseiselle jäsenvaltiolle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa perustellun lausunnon tiedoksiannosta. Koska Italian tasavalta ei toiminut perustellussa lausunnossa edellytetyllä tavalla, komissio nosti käsiteltävänä olevan kanteen.

Pääasia

8 Komissio väittää kanteessaan, että niillä toimenpiteillä, jotka on toteutettu direktiivin saattamiseksi osaksi Italian oikeusjärjestystä, ei saavuteta direktiivin tavoitetta. Vaikka kyseisen direktiivin tarkoituksena on luoda yhdistettyjen kuljetusten alalla järjestelmä, jossa luvat ja kiintiöt on poistettu, Italian viranomaiset ovat kuitenkin pitäneet kyseisellä alalla voimassa sekä lupa- että kiintiöjärjestelmän, jota on sovellettu 1.7.1993 — jolloin direktiivin täytäntöönpanemiselle vahvistettu määräaika päättyi — jälkeen.

9 Italian hallitus myöntää, että 27.2.1992 ja 27.6.1992 annetuilla ministerin asetuksilla luotu yleinen lupajärjestelmä on direktiivin vastainen. Italian hallitus väittää kuitenkin, että laki-asetuksella nro 85 on saatettu 1.1.2001 alkaen voi-

maan direktiivin mukainen järjestelmä. Kyseisen hallituksen mukaan lyhyt väliaika, josta oli välttämätöntä säätää vapauttamisprosessin asteittaiseksi toteuttamiseksi, ei ole aiheuttanut minkäänlaista haittaa toimijoille.

10 Tältä osin on riittävää todeta, ettei direktiivissä säädetä jäsenvaltioiden mahdollisuudesta ottaa käyttöön siirtymäaika vapauttamisprosessin asteittaiseksi toteuttamiseksi maantiekuljetusten alalla.

11 Niiden syiden perusteella, jotka julkisasiamies on esittänyt ratkaisuehdotuksensa 5 kohdassa ja jotka koskevat sitä päivämäärää, joka huomioon ottaen on arvioitava, onko jäsenyysvelvoitteita jätetty noudattamatta, on katsottava, että kanne on hyväksyttävä.

12 Näin ollen on todettava, että Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta direktiivin 2 artiklan mukaisia jäsenyysvelvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa jäsenvaltioiden välisiä yhdistettyjä kuljetuksia koskevan lupa- ja kiintiöjärjestelmän, vaikka se onkin muuttanut erityisluvat yleisluviksi.

Oikeudenkäyntikulut

13 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja Italian tasavalta on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Italian tasavalta on jättänyt noudattamatta tietynlaisia jäsenvaltioiden välisiä tavaroiden yhdistettyjä kuljetuksia koskevista yhteisistä säännöistä 7 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/106/ETY 2 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa yhdistettyjä kuljetuksia koskevan lupa- ja kiintiöjärjestelmän, vaikka se onkin muuttanut erityisluvat yleisluviksi.**

2) **Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Wathelet Jann Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 10 päivänä toukokuuta 2001.

R. Grass — kirjaaja

M. Wathelet — ensimmäisen jaoston puheenjohtaja